

Rozhovor s emeritní rektorkou Ilonou Mauritzovou

Skvělý tým je zárukou úspěchu

Ilona Mauritzová usedla do rektorského křesla v roce 2011. Start jejího funkčního období byl ostrý, musela vyřešit stále velmi palčivé problémy s právnickou fakultou. Situaci se jí nakonec podařilo stabilizovat, o dva roky později fakulta získala zpět akreditaci na magisterský studijní program. Díky tomuto úspěchu se podařilo vyvést celou univerzitu z negativního mediálního obrazu a obrátit pozornost k jejím úspěchům, kterých nebylo málo.

Do funkce rektorky jste nastoupila v době plně rozjeté kauzy právnické fakulty. Jak na své, jistě nelehké začátky, vzpomínáte?

Máte pravdu, situace byla velmi složitá. Do nové funkce jsem musela skočit tak říkajíc rovnýma nohama. V té době ještě nikdo netušil, nakolik celá situace kolem právnické fakulty vygraduje. Jednání, která se vedla, byla velmi složitá, těžká, probírali jsme se tím dlouhou dobu, byly reálné obavy, že právnická fakulta úplně skončí. Ale díky mým skvělým spolupracovníkům, díky výborným prorektorům, díky pochopení lidí na fakultě, kteří si uvědomili, že musíme táhnout za jeden provaz, se podařilo docílit, že právnická fakulta získala akreditaci zpět. A podívejte se, jak se dnes fakultě daří. Funguje výborně, dokonce dosáhla i na doktorandský program.

Zbýval vám vůbec v této době čas na jinou práci?

Musel. Ale jak jsem již zmínila, mohla jsem se opřít o skvělý tým. Říká se, že výběr lidí, kteří s vámi pracují, je polovina úspěchu. A musím potvrdit, že je to pravda. Samozřejmě, že časové vytížení bylo obrovské, pracovala jsem až 14 hodin denně, cítila jsem velikou zodpovědnost za studenty, akademiky, ale i za celou univerzitu, aby na ní stín kauzy právnické fakulty dopadl co nejméně.

A poznamenaly podle vás problémy s právnickou fakultou obraz univerzity?

Dělali jsme všichni všechno proto, aby se tak stalo co nejméně. Byla jsem moc ráda, že máme tiskovou mluvčí, řadu věcí jsme také konzultovali s externí poradenskou PR agenturou, aby jsme univerzitu dokázali ochránit, i když to jednoduché vůbec nebylo. Univerzita měla v té době již schválené nádherné projekty, které nám záviděla celá republika, mohli jsme tvořit

budoucnost, ale média to příliš nezajímalo, naši akademici a vědci také v té době obdrželi řadu významných ocenění, ale jakýkoli mezinárodní úspěch byl nakonec zastíněn problémem práv. Ale právě díky naší neúnavné práci se nakonec podařilo situaci zklidnit a média pochopila, že univerzita není jen kauza právnické fakulty, ale celek, a velmi úspěšný celek, a začala o univerzitě informovat v pozitivním světle. A i za to jim patří můj dík.

Rektorka Ilona Mauritzová korunuje krále Majáles 2014.

Na co jste za svoje funkční období nejvíce pyšná?

Pochopitelně na to, jak jsme dokázali ustát a vyřešit problém s právnickou fakultou. Když jsem nastupovala do funkce, hrozilo, že o jednu fakultu přijdeme, když jsem ale odcházela, měli jsme dokonce o jednu fakultu, fakultu designu a umění Ladislava Sutnara, navíc. Jsem také ráda, že jsme dokázali dobře zrealizovat projekty, které získalo předchozí vedení, že jsme nezklamali a dokázali ty nádherné budovy postavit. Nebylo to sice

úplně jednoduché, naráželi jsme na nejednotný metodický postup, který v té době byl, a na nový zákon o veřejných zakázkách. Přesto jsme dokázali zabojovat a univerzita se rozrostla o mnoho krásných budov jako NTIS, CTPVV, Univerzitní knihovnu, RICE, RTI. Povedla se také továrna na umění, budova fakulty designu a umění. A v neposlední řadě jsme ráda, že se podařilo otevřít hned čtyři kavárny, a přijemnit tak nejen studentům, ale i zaměstnancům pobyt na univerzitě, a to jak na Borech, tak i v centru města.

Máte pocit, že je něco, co se úplně nepovedlo?

Co cítím jako vnitřní zklamání, a dnes bych to na základě svých zkušeností udělala jinak, je komunikace uvnitř univerzity. Řada zbytečných nedorozumění, která mě velmi mrzela, vznikla právě nedostatečnou komunikací. Sice jsme začali vydávat zpravodaj, který informoval o dění na univerzitě, každý zaměstnanec si ho mohl přečíst, ale přesto tam byly velké rezervy.

Po skončení vašeho volebního období jste se vrátila zpět na fakultu zdravotnických studií do funkce děkanky. Čím vás při návratu na tuto pozici obohatila rektorská funkce?

Na univerzitě jsem se mnoho věcí naučila. Pochopila jsem, jak je důležité, aby fakulta dobře fungovala nejen pro sebe, ale ve prospěch celé univerzity. Naučila jsem se mnohem více spolupracovat i s ostatními, zejména technickými fakultami, dříve byla spolupráce malá, dnes již máme první společné projekty.

Co byste na závěr popřála univerzitě k jejím 25. narozeninám?

Západočeské univerzitě v Plzni přeji do dalších let nadané a zvědavé studenty, kvalitní pedagogy a špičkové vědecké pracovníky. Aby vzdělanost, bádání, svobodná akademická diskuse a utváření vztahu s vnějším prostředím spojovaly univerzitu v jednotný celek, významně a pozitivně ovlivňující život v regionu Plzeňského kraje a města Plzně. V neposlední řadě pak přeji univerzitě, aby absolventi svou alma mater podporovali a nosili ji v srdci. Ať spolupráce fakult a ústavů univerzity přinese významné postavení v ČR i v zahraničí.

Návštěva prezidenta Miloše Zemana v roce 2014.

Doc. PaedDr. Ilona MAURITZOVÁ, Ph.D. absolvovala pedagogickou fakultu v Plzni a složila zde i rigorózní zkoušku. Později získala titul Ph.D a následně se habilitovala na Vysoké škole zdravotnictví a sociální práce v Bratislavě. V roce 2002 založila soukromou vysokou zdravotnickou školu v Plzni, která se o šest let později začlenila pod Západočeskou univerzitu v Plzni jako fakulta zdravotnických studií. Tu vedla ve funkci děkanky od roku 2008 do roku 2011, do čela fakulty byla zvolena i v roce 2015. V období 2011 až 2015 stála v čele Západočeské univerzity v Plzni. Je členkou řady odborných komisí a Vědecké rady ZČU, v roce 2004 obdržela zvláštní uznání ministryně zdravotnictví ČR za rozvoj bakalářských vzdělávacích programů v souladu s požadavky EU.

Rektorka v období
1. 3. 2011–28. 2. 2015